

Lumír Zeman

Náš pamětník se narodil 5.4. roku 1953 v Litomyšli. Ve svých šesti letech se přestěhoval do Chomutova, kde rodiče našli nové zaměstnání.

V Chomutově navštěvoval Základní školu Havlíčkovu, a protože jej dědeček přivedl do světa vlaků a lokomotiv, byla jeho jasnou volbou v dalším studiu Drážní škola.

V této době (tedy ve svých 16-17 letech) zažívá svou první lásku, která byla zprvu nešťastná, proto se raději přihlásil na vojnu, kde strávil dva roky. Láska, která se jevila nakonec jako šťastná, nevydržela, stejně jako chuť Lumíra zůstat na vojně a v důstojnické škole. Už tehdy si plně uvědomoval, že vojenství krade osobnost a svobodu, a proto se rozhodl takový systém opustit.

Po vojně složil zkoušky na parní lokomotivu a jeho dalším osudem bylo celkem 20 let práce na Československých drahách. Avšak ani toto období nebylo pro pamětníka zcela šťastné, neboť pociťoval, že kvůli množství práce nemá čas na své koníčky. Ještě před rokem 1989 proto odešel do JZD Radim (montáže hromosvodů), kde si práci mohl rozvrhnout a věnovat se svým zálibám. Po roce 1989 založil vlastní firmu LUMA PLUS, s.r.o., která se věnuje ochraně proti přepětí a blesku a funguje dodnes.

Pan Zeman byl celkem dvakrát ženatý, z prvního manželství má dvě dcery, ze druhého – trvajících 30 let – má syna.

Za významné milníky ve svém životě považuje rok 1968 a 1989. V roce 1968 byl jako patnáctiletý s rodiči na dovolené na Křivoklátsku, když se dozvěděli o obsazení naší země ruskými vojáky. Cesta z dovolené zpět byla velmi složitá, ale daleko smutnější dohrou byla výpověď ze zaměstnání, kterou obdržel jeho otec poté, co odmítl podepsat souhlas se vstupem varšavských vojsk. Pan Zeman díky tomu, stejně jako jeho bratr, nebyl přijat na střední školu. I přesto se rozhodl přes všechna rizika účastnit pohřbu Jana Palacha.

Aktivně se také účastnil dění 17.11. 1989, přímo v Praze.

Velkou roli v jeho životě sehrál a stále hraje trampingu, kterému se věnuje už od útlých let. 18.9. 2020 slavil 50 let od založení trampské osady. Trampuje nejen po Čechách, ale po roce 1989 také do zahraničí. Věnoval se také, až do doby úrazu, horolezectví, vysokohorské turistice (navštívil místa v Evropě, ale také v S a J Americe), potápění, volejbalu, výletům na kole (po ČR, projel také Bretaň nebo Sardinii), rád jezdí na běžkách.

V roce 1978 se v Sokolově účastnil projektu Dostavník, kde vystupovaly kapely z celé republiky různorodých žánrů (folk, country, jazz). Stejně tak se stal součástí projektu Porta (**Porta** je český soutěžní hudební festival, založený v roce 1967 v Ústí nad Labem, název festivalu je inspirován údolím Labe „Porta Bohemica“ – „Brána Čech“, ležícím v místech, kde řeka prochází Českým středohořím) v roce 1980, kdy se mu v hlavě zrodil plán na pořádání koncertů v Chomutově. Jako základnu pro koncerty vybral tzv. Armáďák, chomutovské kulturní středisko a Závodní klub železničářů, kam pozval postupem času mnohé známé osobnosti (Jarka Nohavicu, Karla Plíhala, Wabiho Daňka a jiné). Koncerty propagoval i vlastními plakáty, na kterých spolupracoval s Rudolfem Kobliců a které byly samozřejmě velmi často z veřejných míst strženy a zničeny. Koncerty se vždy pojily s nějakou přídatnou zajímavou akcí jako například s promítáním fotografií z cest. Režim ovšem mnohdy zasáhl přímo do programu nebo si vyžadoval předem schválené texty. I z tohoto důvodu vydržel pan Zeman zaštiťovat tuto akci zhruba šest let. Ze všech těchto koncertů existují dodnes dokumentující nahrávky.

Pan Zeman v současné době stále těží z lásky k přírodě, z trampování, stále se aktivně věnuje všem svým celoživotním koníčkům.